

Kansainväliset suhteet 10 vuotta koronapandemian jälkeen

On kulunut 10 vuotta koronapandemiasta. Asun edelleen Finland nimisessä maassa. Maa on muuttunut vihreämpään suuntaan. Uutta, ympäristöystävällisempää teknologiaa voidaan nyt käyttää ja hyödyntää. Maailma näyttää kuitenkin nyt jotenkin vähemmän globaalilta. Vihreän vallankumouksen myötä myös kansallisuudet ja kansallisvaltiot ovat nostaneet omat etunsa kokonaisuuden edelle. Koronasta, kuten niin monesta muustakin viruksesta sentään selvittiin. Viime kädessä rokote mursi sen. Kiina, koronaviruksen synnyin maana, sai ensin kokea muiden maiden vihaa, jättäessään informoimatta, miten vaarallisesta viruksesta oli kyse. Maailman herruudesta on alettu käydä ihan uudenlaista informaationsotaa, eikä perinteisiäkään aseita ole unohdettu. Asevarustelu on jatkanut entisellä mallilla. USA, Venäjä ja Kiina ovat maailman suurimpia pelureita. Valitettavasti Euroopan yhteisö ei ole edennyt integroinnissaan, eikä se ole saavuttanut samanlaista asemaa kuin edellä mainitut kolme maailman valtaa. Britannian ajautuminen ulos ja irtautuminen Euroopan yhteisöstä, vähensi merkittävästi Euroopan valta-asemaa. Jännite rikkaamman pohjoisen (Pohjoismaat ja vahvat Keski-Euroopan maat) ja köyhemmän etelän (Etelämaiden) välillä on jatkunut. Samoin niin sanotut postsosialistiset itäisen Euroopan maat ovat aiheuttaneet Euroopan yhteisölle jatkuvaa jännitettä. Niiden on vaikea hyväksyä sitä, että ne eivät ole saavuttaneet rikkaiden Euroopan maiden tasoa. Itse olen saanut elää eläkeläisenä jo riittävän pitkään. Olen valmis jättämään tämän ajan, hieman ristiriitaisin tunnelmin. Eniten murehdin sitä, miten lapset ja lastenlapset pärjäävät yhä vain vaativammassa yhteiskunnassa. Viestinä nykyhetkeen jättäisin sen, että uudistuminen ja uudistaminen on alettava omasta itsestä. Kun on avannut itsensä todellisuudelle, voi elää täyteläisempää elämää.